

تمرین دوم پایتون
شبکه‌های عصبی بهار ۱۴۰۲

آریا ابراهیمی ۹۸۲۲۷۶۲۱۷۵

هدف از این تمرین، بررسی انتقال دانش در شبکه‌های عصبی عمیق می‌باشد. برای این کار از سه شبکه VGG16، ResNet50 و DenseNet121 آموزش داده شده بر روی ImageNet استفاده می‌کنیم. شبکه‌های یادگیری شده در لایه ابتدایی شامل فیچرهای ابتدایی تر می‌شوند و هرچقدر عمیق تر می‌شوند، ویژگی‌های پیچیده‌تری را شامل می‌شوند. هدف این است تا با استفاده از وزن‌های یادگیری شده لایه‌های ابتدایی با تعداد داده کمتر و سرعت بیشتری بتوانیم classification را انجام دهیم.

در این تمرین با استفاده از داده‌های سگ و گربه، عمل کرد شبکه‌های معرفی شده را با درصد‌های متفاوت لایه‌های freeze شده بررسی می‌کنیم. در نهایت ویژگی‌های یادگیری شده مربوط به داده‌ها را به یک RandomForestClassifier می‌دهیم و تسک نهایی مربوط به classification را با استفاده از آن نیز انجام می‌دهیم و با classification انجام شده توسط تک نورون لایه آخر شبکه مقایسه می‌کنیم.

۱- بخش اول

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، هرچقدر تعداد لایه‌های trainable بیشتر شود، میزان accuracy مدل کمتر می‌شود و بهترین عمل کرد مربوط به تعداد لایه‌های قابل یادگیری ۱۰ درصد و ۳۰ درصد می‌باشد و این برای هر سه شبکه VGG16 و ResNet50 و DenseNet121 برقرار است. می‌توان نتیجه گرفت که انتقال دانش می‌تواند به یادگیری بهتر کمک کند و اگر داده زیادی برای آموزش یک شبکه نداریم، استفاده از یک شبکه از پیش آموزش داده شده می‌تواند از overfit شدن و مشکلات دیگر جلوگیری کند.

جدول ۱: انتقال دانش از مدل‌های گفته شده بر روی یک batch از دیتاست سگ و گربه.

Model	VGG16					ResNet50					DenseNet121				
Trainable	10%	30%	50%	70%	100%	10%	30%	50%	70%	100%	10%	30%	50%	70%	100%
Train Accuracy	94.40	94.50	92.59	75.14	82.09	96.95	96.69	96.45	96.30	96.15	97.66	97.42	96.98	97.21	96.73
Validation Accuracy	97.78	97.75	96.84	84.45	86.38	98.91	98.58	97.92	98.64	98.09	98.98	99.08	99.05	99.07	98.15

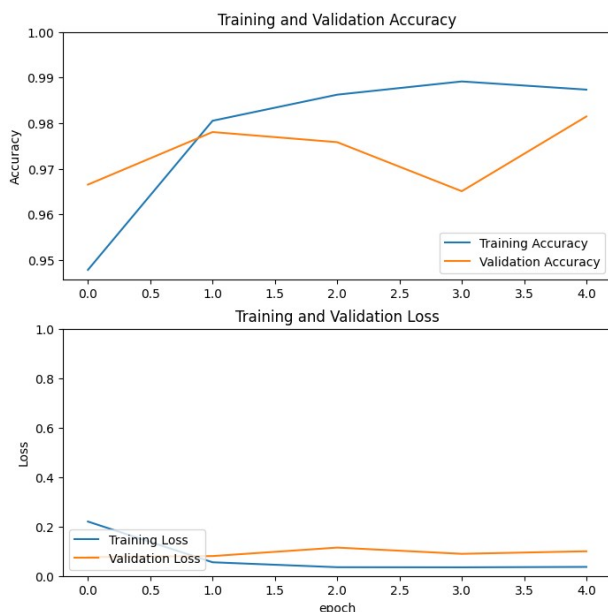
همان‌طور که مشاهده می‌شود در مجموع DenseNet121 عملکرد بهتری نسبت به دو مدل دیگر دارد و در هر مدل هم لایه‌های قابل یادگیری بین ۱۰ درصد تا ۳۰ درصد بهترین نتیجه را نمایش می‌دهند.

سوالی که پیش می‌آید این است که آیا اگر تمامی لایه‌های مدل اصلی را freeze کنیم نسبت به نتایج فعلی خروجی بهتری خواهیم داشت؟ نتایج به دست آمده برای زمانی که تمامی لایه‌ها را freeze کنیم در جدول ۲ قابل مشاهده است.

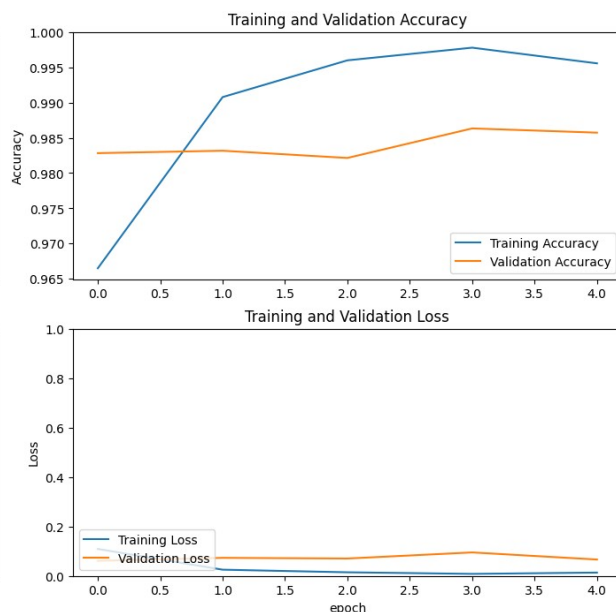
جدول ۲: انتقال دانش زمانی که تمامی لایه‌ها freeze شوند

Model	VGG16	ResNet50	DenseNet121
Train Accuracy	94.7	96.95	97.54
Validation Accuracy	97.53	98	98.36

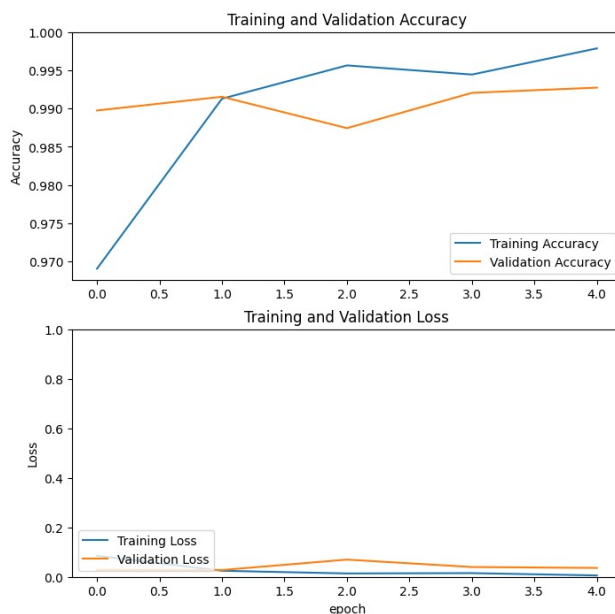
همان‌طور که مشاهده می‌شود در حالتی که تمامی لایه‌های شبکه‌های گفته شده freeze شوند، نتیجه بهتری مشاهده نمی‌شود.

شکل ۱: انتقال دانش با استفاده از مدل *VGG16* و ۳۰ درصد لایه های *trainable* در پنج *epoch*

شکل ۲: انتقال دانش با استفاده از مدل *ResNet50* و ۳۰ درصد لایه های *trainable* در پنج *epoch*

شکل ۳: انتقال دانش با استفاده از مدل *DenseNet121* و ۳۰ درصد لایه های *trainable* در پنج *epoch*

۲- بخش دوم

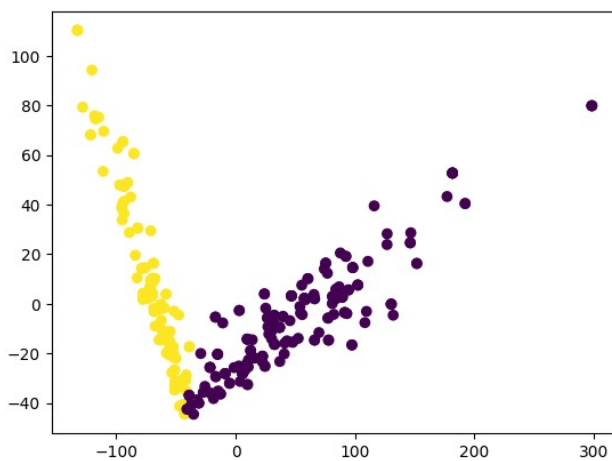
در این بخش، ویژگی های یادگیری شده مربوط به نسخه ۳۰ درصد شبکه ها را برای همان دیتاست استخراج کرده و با استفاده از کتابخانه *SciKit* *RandomForestClassifier* آن ها را دسته بندی می کنیم. چالشی که در قسمت پیاده سازی این بخش وجود دارد این است که دیتاست را به صورت *BatchDataset* دریافت کرده ایم (شامل داده های یادگیری و لیبل مربوط به آنها) که باعث می شود به راحتی به داده و لیبل دسترسی نداشته باشیم و از طریق متد *take* می توانیم روی *batch* ها پیمایش کنیم. یک راه می تواند این باشد که همزمان با پیمایش روی داده ها، آن ها را به همراه لیبل متناظرشان ذخیره کنیم. این روش رم زیادی اشغال می کند و باعث کرش کردن محیط *Google Colab* می شود.

راه دیگر این است که RandomForestClassifier را همزمان با پیمایش روی دیتاست به صورت mini-batch آموزش دهیم. با این کار دیگر نیازی به ذخیره داده ها نیست ولی زمان بیشتری نیاز دارد. دقت RandomForestClassifier برای داده های validation برای سه شبکه در نسخه ۳۰ درصد در جدول ۳ قابل مشاهده است.

جدول ۳: دقت بر روی دیتاست validation با استفاده از
RandomForestClassifier

Model	VGG16	ResNet50	DenseNet121
Validation Accuracy	97.45	98.56	99.25

همانطور که مشاهده می شود، طبقه بندی با استفاده از RandomForestClassifier روی ویژگی های استخراج شده از شبکه ها نتایج برابر و حتی در مواردی بهتر از classification خود شبکه ها ارائه می دهد.

شکل ۴: ویژگی های کاهش dimensionality داده شده توسط PCA و یادگیری شده توسط شبکه (قبل از اعمال تابع فعال ساز relu)

می توان نتیجه گرفت که مهم ترین کاری که شبکه ها انجام می دهند این است که ویژگی یاد می گیرند و شاید تسک classification را طبقه بندی مثل RandomForestClassifier بهتر انجام دهد ولی چیزی که شبکه های عصبی را متمایز می کند و باعث می شود خوب عمل کند، ویژگی های یادگیری شده خوب است.